

Büyük Ferman Ey Benim Rüzgar Kanatlım Sultanım Efendim Saltanatlım

– EDİP GÜL · 02 Ekim 2022

BÜYÜK FERMAN

-Bu şiiri 35 yıl saklayan Hamit ÜNAL kardeşime-

Ey Benim Rüzgar Kanatlım
Sultanım Efendim Saltanatlım

Ey benim rüzgar kanatlım
Sultanım efendim saltanatlım

Sen benim en şerefli gündönümüksün
Ben senin izinin bekçisi yolunu gözleyenim mirim

Emir ordularla sabahladı
Ben ölümü süslü bir taht gibi sırtlanarak yola çıktım
Ordugah yıkıktı saraylar viran
Sen yoktun
Biz altın palalar ve atlas döşeklerimizle
Sana geldik

Sen hangi ırmağın ötesinde
Ölümü tuttun bir sükut ırmağı olarak önümüze serdin

Efendim
Biz sana geldik
Demirden yüreklerimizi üst üste sınıyarak
Karşına çıktık çarşına geldik
Sen neredeydin

Mirim
Salalar bir ezgi gibi ateş kefenleri şenlendirdi
Yanık sesli kuzguni

bozgun şarkısını
develerin ardından sürükleyerek sabahladı
Sen neredeydin

Sultanım
Atlılar gökyüzünü kuşatmış
Gözleri şimşek ağızları kilitli
Kale kapıları gibi kenetli
Öfkeden
Yıldırımlar savurarak geliyorlardı

Mirim
Sanki onlar
Denizlerden esen
İnce ve keskin
İlgıt yelleri değil
Yürüyen dağlardı
Konuşmaya başlasa
Sanırdın
Dalgalarla boğuşan
Yedi başlı canavarlardı

Mirim efendim
Sen neredeydin

O sabah
Şaha kalkmış tanyeri gibi
Pür silah Celali
Korkunç sesler çıkararak
Saldırıyordu

Mirim
O Yedi gözü şehla
saçları kıvrıcık
Zenci saçı gibi kıvrım kıvrım
Bir yılan gibi kıvrılarak
üstüme geldi

Gelme dedim gelme gelme

Üstüme varma dedim
Dedim daha var
Biraz daha
Beni bekle
Ben sultan hazinelerinin mühürdarı
Sen kimsin

Mirim
Ben sana sessiz ve nefessiz
Bir fırtına gibi sana saldırandım
Sen benim neyimsin
Ey benim rüzgar kanatlım
Sultanım efendim saltanatlım
Dur dedim dur ve beni bekle

Sultanım
O altın yüzlü gergedan
Yüzgörümlüğü vermek için beni bekler
Sen dedim dur ve beni bekle
Biraz daha dedim biraz daha
Gece terini dökmeden
Kömür gözlü cellat
Sevinç ipini
Büklüm büklüm bükmeden
Sen dedim dur ve beni bekle

Sultanım efendim
Hünkarım velinimetim mürüvvetmendim
Şehla gözlüm nevbülendimsin
Ayım güneşim pürneşemsin

Seni ben ateşim ve kinimden
Sevgili diye doğurdum
Ama sen daha doğar doğmaz
Güneşin aç yakasından
Tek ve تنها bir aydınlığı kollayarak
Atımın terkisine atladın
Tuttun beni boğdun

Ben seni aç bir zebra
Ve geyik rengi gülüşünle karşılamıştım
Sen tuttun
En güzel ve taze baharı bekleyenimi
Zehir diye yuttun

Ben onu bedene ve zor güne karşı
Karşı koysun diye ayırmıştım

Ben seni aç ben seni susuz
Ve güle karşı kollayarak
İzleydim

Mirim
O sümbül saçını yerlere sür
Oradan bize bir defalık olsun altın kadehlerden
Dostluk şarabını sun

Sen serapa ölüm serapa kaygı serapa şiddet
Besleyedin
Gül yanaklım

Gel biraz otur biraz dinlen
İstersen
Şimşekler gibi çak
Yıldırımlar gibi öfkelen
Gözünü gökdelenlere vur
Kaldır perdeyi
Bizi ölüm
Sessiz ve hevenksiz bir alev sansın